

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟ...

ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΗΘΕΛΕ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ
ΤΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΤΟΥ Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Η διαθήκη του Κίσινγκερ δεν έγινε σεβαστή

Του ΝΑΣΙΜ ΑΛΑΤΡΑΣ

Η προσπάθειά μας στα επόμενα άρθρα να φωτίσουμε γεγονότα της περιόδου εκείνης, λίγο πριν και λίγο μετά τον πόλεμο του Οκτωβρίου του 1973 μεταξύ Αιγύπτου και Συρίας από τη μια, και Ισραήλ-ΗΠΑ από την άλλη, τον ρόλο της πρώην Σοβιετικής Ενωσης, το αραβικό εμπάργκο πετρελαίου, την αποχώρηση του Ισραήλ από το αιγυπτιακό Σινά.

Θα τα προβάλλουμε και απέναντι από τα σημερινά γεγονότα, τον πόλεμο του Ιράκ, του Λιβάνου και της Γάζας, σε σχέση με τη ραγδαία αύξηση της τιμής του πετρελαίου, της ζήτησής του και του ταμείου των Αράβων. Θα δημοσιεύσουμε νέα μυστικά και νέα στοιχεία παρμένα από δημοσιευμένα απόρρητα έγγραφα που καθόρισαν, τότε, κρίσιμες αποφάσεις, οι οποίες ε-

κειμένου να φωτιστεί όλο το πλέγμα που συνθέτει το μεσανατολικό πρόβλημα.

Πάντως, πολλές πτυχές των γεγονότων εκείνης της περιόδου, άρα και της αλήθειας, δεν θα αποκαλύπτονταν αν είχε πραγματοποιηθεί η επιθυμία του Κίσινγκερ. Η «αλεπού» της αμερικανικής διπλωματίας, τότε, δεν δέχτηκε να τα παραχωρήσει στο Αμερικανικό Εθνικό Αρχείο, επειδή επιθυμούσε να δημοσιευτούν πέντε χρόνια μετά τον θάνατό του. Ετσι, πήγε και παρέδωσε στη βιβλιοθήκη του αμερικανικού Κογκρέσου 10.000 «προσωπικά» έγγραφα συνομιλιών, εκθέσεων και δημοσιευμάτων. Δικαστικώς η προσπάθεια αυτή του Κίσινγκερ να φυλάξει καλά τα μυστικά του, ναυάγησε και έτσι τα έγγραφα, όταν δημοσιεύτηκαν, αποκάλυψαν πολλά μυστικά και παρασκήνια της περιόδου λίγο πριν από τον πόλεμο του 1973, λίγα χρόνια μετά και

γνώμη η ψυχολογία ήττας και ειδικά μιας δεύτερης ήττας, έπειτα από αυτήν στο Βιετνάμ. Της ήττας του συμμάχου Ισραήλ στο μέτωπο της Μέσης Ανατολής των πετρελαίων. Ούτε ήθελε, βέβαια, να γίνει αντιληπτό από οικονομικούς και πολιτικούς παράγοντες ότι οι ΗΠΑ υπέκνυαν απέναντι στις πιέσεις που ασκούσε το μερικό αραβικό εμπάργκο πετρελαίου, επειδή κάτι τέτοιο θα έβλαπτε τα στρατηγικά συμφέροντα των ΗΠΑ και τη διεθνή τους θέση και θα ενίσχυε τη Σοβιετική Ενωση στη Μέση Ανατολή και διεθνώς.

Οι ΗΠΑ, όμως, μέχρι το 1973 φρόντιζαν μόνο το Ισραήλ οικονομικά, στρατιωτικά, πολιτικά, τεχνολογικά και πυρηνικά. Με τους Αραβες, που τους προμήθευαν με φτηνό πετρέλαιο -μόλις 3 δολάρια το βαρέλι- και με πάνω από 2.000.000 βαρέλια ημερησίως, όπως ομολογεί ο Κίσινγκερ, δεν κατάφεραν ποτέ να αποκτήσουν αμοιβαίες και συμμαχικές σχέσεις. Οι ΗΠΑ και ο Κίσινγκερ ήθελαν πάντα έναν μικρό ρόλο για τους Αραβες -εννοούσε περισσότερο τους Σαουδάραβες του πετρελαίου- και τους Ρώσους. Αυτό ακριβώς είπε ο Κίσινγκερ στην τότε Ισραηλινή πρωθυπουργό, Γκόλντα Μέιρ, μετά τη λήξη του πολέμου: «Η στρατηγική μου είναι να κρατώ κάτω τους Αραβες και τους Ρώσους».

Στην περιοχή των πετρελαίων. Εκεί οι ΗΠΑ διέπραξαν τα μεγαλύτερα λάθη στην ιστορία τους, λάθη που μετέτρεψαν το πετρέλαιο σε ισχυρότερο όλων των όπλων και τίναξαν την τιμή του μαύρου χρυσού από 3 δολάρια το 1973 σε 145 το 2008: το 1973, όταν στήριξαν στρατιωτικά και οικονομικά το Ισραήλ, και το 2003, όταν κατέλαβαν οι ίδιοι την αραβική χώρα, το Ιράκ, τρίτη διεθνώς σε αποθέματα πετρελαίου. Αυτά τα δύο λάθη σχημάτισαν το

κακό τρίγωνο, μέσα στο οποίο περιπλανιούνται οι Αμερικανοί.

Το πετρέλαιο της Σαουδικής Αραβίας - Ασφάλεια του Ισραήλ - Το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν. Και τα τρία λάθη αυτά τα διέπραξαν οι Αμερικανοί, επειδή ακολούθησαν την αδιέξοδη για τη Μέση Ανατολή ισραηλινή στρατηγική.

Εν αρχή το πετρέλαιο

Ο πρώτος, όμως, βασιλιάς του πετρελαίου, ο Σαούδ Μπεν Φάισαλ, ήθελε να σταματήσει την αμερικανική μονόπλευρη πολιτική και τους πολέμους που θα προκαλούσε στην περιοχή, πριν από το 1973, αλλά απέτυχε και, όταν βρήκε την ευκαιρία κατά τη διάρκεια του πολέμου του 1973, την άρπαξε από τα μαλλιά. Ετσι, αφού έλαβε στις 17/10/1973 αρνητική απάντηση από τον Αμερικανό πρώην πρόεδρο Ρίτσαρντ Νίξον σε επιστολή που του παραδόθηκε από τον υπουργό Εξωτερικών της Σαουδικής Αραβίας, στην οποία τον καλούσε «να σταματήσουν οι ΗΠΑ, εντός δύο ημερών, όλες τις στρατιωτικές ενισχύσεις προς το Ισραήλ», που αποφάσισαν να στείλουν στις 09/10/1973, κατά τη διάρκεια του πολέμου του 1973, ο βασιλιάς Φάισαλ αποφάσισε στις 19/10/1973 να χρησιμοποιήσει το μοναδικό και το πιο ισχυρό όπλο που διέθετε, το πετρέλαιο, για να σταματήσει την αμερικανική εμπλοκή στον πόλεμο και τον ίδιο τον πόλεμο, αλλά και τη μονόπλευρη αμερικανική πολιτική στη Μέση Ανατολή. Ο Κίσινγκερ πίστευε μέχρι τις 17/10/1973 ότι ο Φάισαλ δεν θα προχωρήσει στο εμπάργκο. Δείτε το απόρρητο έγγραφο (36a) για τον πόλεμο του 1973. Ο Κίσινγκερ έπεσε έξω και ο Φάισαλ την πρώτη μέρα εφαρμογής του εμπάργκο του 1973 έκοψε μόνο το 5% από την παραγωγή πετρελαίου. Τις επόμενες μέρες έφτασε η περικοπή του 25%, εξαιτίας της δήλωσης ενός Αμερικανού υπουργού, που είπε: «Να πάνε να πιουν το πετρέλαιό τους οι Αραβες». Ο Σαουδάραβας υπουργός Εξωτερικών, όταν άκουσε τη δήλωση αυτή, είπε: «Αυτό κάνουμε, το πίνουμε και δεν περιοσεύει να δώσουμε».

“ Τη λογική των Αράβων και των Ισραηλινών για απόκρυψη της αλήθειας είχε και ο Κίσινγκερ, αλλά με μια τεράστια διαφορά: η στρατηγική σκέψη του Κίσινγκερ δεν σταματούσε στα σύνορα της Μέσης Ανατολής, αλλά άγγιζε και τις τέσσερις άκρες του πλανήτη ”

κτιμήθηκαν πολιτικά, επίσης τότε, λάθος και οδήγησαν έτσι πολλές πολιτικές δυνάμεις σε πολλές λάθος πολιτικές, στρατιωτικές αλλά και στρατηγικές επιλογές. Θα αντλήσουμε πολλές εκτιμήσεις και επισημάνσεις από τα δημοσιευμένα μόνο απόρρητα έγγραφα των Αμερικανών, Βρετανών, Ισραηλινών και Αράβων, παρότι οι δυο τελευταίες ομάδες υστερούν στη δημοσίευση των απορρητών τους, καθώς πιστεύουν ότι ο πόλεμος συνεχίζεται και άρα είναι φυσιολογικό να επικρατεί η λογική: «η δημοσίευση όλων των απορρητών ευνοεί τον εχθρό». Βέβαια, δεν θα πέσουμε στην παγίδα μυθοποίησης των μυστικών επαφών, που οδηγεί στις παρυφές της συνωμοσιολογίας ή στη λογική ότι τα απόρρητα έγγραφα λένε πάντα την αντικειμενική αλήθεια. Οι έρευνες πολλών ιστορικών απέδειξαν ότι τα απόρρητα, σε πολλές περιπτώσεις, εκφράζουν υποκειμενικά και πολλές φορές μεροληπτικά τα γεγονότα και είναι γεμάτα από τη νοστορπία υπηρεσιακών αναφορών. Πολλές από τις απόρρητες έρευνες και εκθέσεις έχουν οδηγήσει αρχηγούς κρατών σε λανθασμένες αποφάσεις και στρατηγικές. Βέβαια, δεν θα περιοριστούμε στη συγκεκριμένη χρονική περίοδο, αλλά θα αναφερθούμε και σε άλλα απόρρητα έγγραφα προγενέστερης ή μεταγενέστερης περιόδου, όταν κρίνεται απαραίτητο, προ-

μέχρι το 1975.

Τη λογική των Αράβων και των Ισραηλινών για απόκρυψη της αλήθειας είχε και ο Κίσινγκερ, αλλά με μια τεράστια διαφορά: η στρατηγική σκέψη του Κίσινγκερ δεν σταματούσε στα σύνορα της Μέσης Ανατολής, αλλά άγγιζε και τις τέσσερις άκρες του πλανήτη. Όπως όφειλε εξάλλου ως υπουργός Εξωτερικών μιας υπερδύναμης, που έδινε έναν πολυμέτωπο πόλεμο απέναντι στη μεγαλύτερη, τότε, απειλή για τον καπιταλισμό, τη Σοβιετική Ενωση. Ήταν ο υπουργός των Εξωτερικών που πάλευε με νύχια και δόντια ώστε να μην περάσει στη διεθνή κοινή

